

former har medført et fleksibelt arbejdsmarked, et effektivt finansielt marked og en erhvervsbeskatning på et niveau, som svarer til vores konkurrenters.

Fødevareloven og landbrugsloven kan også ses som reformer til forbedring af fødevarerhvervs vilkår, hvor der i spændingsfeltet mellem hensynet til produktionen og industri og hensynet til fødevarer sikkerheden er fundet en ganske fin balancegang med bred politisk opbakning.

Det, som vil adskille de rige lande i fremtidens globale verdenshandel, hvor konkurrencen fra fødevarerastodonerne, USA, Canada og Australien, er benhård, er ikke konkurrence på lave omkostninger eller lave skatter. Mere støtte, færre omkostninger og lavere skatter er ikke alene vejen frem. De lande, det vil gå bedst for i den internationale konkurrence, er dem, som er bedst til at skabe høj produktivitet og fornyelse.

Derfor skal vi se de små og mellemstore virksomheders potentiale udvikles og forbedres i langt højere grad end hidtil. Med innovationsloven er spadestikket taget. Jo mere forskning, jo flere muligheder og ideer til udvikling af nye produkter og produktionsmetoder, desto bedre for det danske fødevarerhverv.

I dag er det jo kun forbeholdt de få og meget store virksomheder at afsætte ressourcer til forskning og innovation. Tag nu f.eks. MD FOODS, som årlig omsætter for over 30 mia. kr., efter indgåelsen af ægteskabet med Arla. Det giver sig selv, at monopolvirksomheder af denne størrelse allerede har ressourcerne til at tænke nyt og udvikle nyt inden for deres felt.

Hvis vi ikke støtter de mindre erhverv, så kan mange gode ideer gå tabt. De store træer i skoven må jo ikke fuldstændigt overskygge en fremvoksende underskov.

Det er grundlæggende, at kvaliteten i fødevarerindustriens markedsføring bliver lige så høj som kvaliteten af landbrugs- og fødevarerindustriens produkter. Alle de politiske krav, der har været stillet til fødevarerhvervet, og som erhvervet har levet op til både i den primære og sekundære produktion, skal bruges i salgsarbejde, og vi har jo også set de samme holdninger gå igen i Europa-Kommissionens hvidbog om fødevarer.

Forbrugerne i den vestlige verden er i stigende grad villige til at betale for kvalitet. De vil have sikkerhed og tryghed. Rent ud sagt er det jo frygten, hvor uberettiget den end er, der får

forbrugerne til at fravælge de konventionelle landbrugsprodukter.

Det betyder, at landbruget og fødevarerindustrien skal fremhæve de nye kvalitetsparametre langt bedre, end de hidtil har gjort. Det giver jo ingen mening, at vi vedtager en masse forholdsregler, så forbrugerne kan føle sig sikre, hvis kvalitetsparametrene ikke bliver markedsført. Mindst tre gange om dagen vækkes forbrugernes følelser for fødevarer i forbindelse med deres daglige måltider.

Det handler om tryghed, tillid, omsorg for dyrenes velfærd og ikke mindst miljøet. Det er faktorer, som både landbruget og fødevarerindustrien skal tage højde for i deres salgsarbejde.

Det handler om god, gedigen markedsføring, og den starter hos den enkelte producent.

Vil man sælge varen, eller vil man ikke? Det er op til fødevarerhvervet selv, hvordan, hvor meget og til hvem varen skal afsættes. I sidste ende er det jo ikke her i Folketinget, vi bestemmer afsætningen af fødevarer. Sådan fungerer markedet nu engang.

Selvfølger skal vi i Danmark heller ikke være så langt foran, at vi med nationale krav og standarder til fødevarer overlader forbrugerne til udenlandske og billigere produkter. Det ville jo være en katastrofe. Derfor glæder vi os også over i Socialdemokratiet, at fødevarerministeren vil gå i brechen i EU for, at danske standarder bliver fælles i hele EU.

Bæredygtighed gælder også, når vi taler om dansk fiskeri. De knappe ressourcer af fisk skal udnyttes bedst muligt og på bæredygtig vis, således at vi sikrer, at fiskebestandene ikke reduceres til et uacceptabelt niveau, så grundlaget for fremtidens fiskeri ødelægges.

Fiskerflåden skal have et løft. Muligheden for at udnytte fiskerflåden er ikke til stede, og derfor skal der jo i højere grad forskes i og udvikles nye økonomiske og effektive teknikker til den nuværende flådekapacitet. Det gælder mere kvalitet og værdi fra hav til bord af en begrænset fiskeressource.

Derfor er vi også glade for, at fiskeriuddannelsen nu er kommet rigtig godt i gang, og at uddannelsen giver flere unge mod på og styrke til at gå godt rustede ind i fiskerierhvervet. Gennemsnitsalderen for fiskerne og for fiskerflåden skal ned.

Til slut vil jeg sige: I Socialdemokratiet mener vi, at vejen til høj produktivitet og god konkurrenceevne skabes ved hjælp af nye og differentierede produkter, nye produktionsteknologier,